

Mandag d. 16 juli

Vi skulle først afsted sidst på formiddagen og vi står altid tidligt op. Vi gik derfor en tur i Frederikshavn, der først var ved at vågne. Der er noget specielt over at opleve en by, hvor butikkerne er ved at åbne og det hele skal til at gå i gang. Lastbiler kommer med leverancer, butiksejere stiller udstillinger og skilte frem mens de råber/taler med naboer og andre. Vi spiste morgenmad på en velbesøgt fortovsrestaurant og forberedte os mentalt på turen til Sverige.

Endnu en varm dag med højt solskin ventede. Hele foråret og den tidlige sommer var præget af et markant højtryk over Nordeuropa. Det betød, at temperaturerne konstant lå over de 25 grader om dagen.

Vi hentede vores ting på hotellet og gik vi over til færgen gennem et meget langt, hævet brosystem, som var indpakket i store glasflader. Det fik sveden til at springe. Fremme ved check-in var der desuden masser af mennesker, som fik temperaturen yderligere op. Pludselig dukkede Dorte op og vi fik lige talt kort sammen, før færgpersonalet begyndte at lukke folk ind på færgen. Derefter blev vi adskilt igen. Anne og jeg havde bestilt buffet i forvejen og Dorte skulle noget andet. Vi nåede dog lige at høre lidt om Dortes planer. Hun sejler med DFDS og skulle efter et par dages ophold i Göteborg videre og påmønstre et skib i Holland.

En fantastisk sejltur.

Efter buffetten som var OK, begav vi os udenfor. Vejret var fantastisk. Vandet var meget roligt og solen sikrede en behagelig opholdstemperatur. Vi blev på dækket, indtil færgen var i havn. Ude på Kattegat kunne vi se mange store skibe og småbåde. Det motiverede os nok til købet af sejl båden at stå og se, hvordan de små både sejlede derude i det fri. Jeg begyndte i hvert fald at drømme om at ligge derude på det store vand kun drevet af vej og vind.

Indsejlingen til Göteborg var lige så imponerende. For os var det en ren fornøjelse at se den tiltagende trafik og samtidigt se omgivelserne på land drive forbi. For kaptajnen på færgen måtte det dog være en stressende opgave. Ikke alle er lige skrappe til søfartsregler og andre som måske kender dem, retter sig først efter dem i sidste øjeblik. Det var også årsag til flere lange og gentagne "Trut" i hornet fra færgen. Anne og jeg kiggede indforstået på hinanden, når 5 korte dut blev afgivet. Vi vidste godt efter vores duelighedskursus, at det betyder: "Jeg forstår ikke, hvad De vil!".

Fredrik

Vil mødtes med sælgeren af båden - Fredrik - ved havnen. Det efter lidt hjælp fra Dorte med at finde rundt i afgangsområdet.

Fredrik var en mand på vel 50 år, som skulle sælge båden. Sagen var, at det var hans

Björnlanda Kile

Written by Ole Mose

Monday, 16 July 2018 00:00 - Last Updated Saturday, 18 August 2018 10:27

svigerfars båd. Men han var afgået ved døden blot 2-3 uger tidligere. Frederik vidste ikke noget om både, men havde påtaget sig opgaven at sælge den for familien. Han havde ingen viden om den - eller både i det hele taget.

Dagen før havde vi været i kontakt og han var lige ved at springe fra aftalen, da vi havde problemer med at garantere, at penge ved et evt. køb kunne blive overført på én dag. Vi havde talt med Jyske Bank og de kunne kun love, at overførslen kunne ske øjeblikkeligt til Sverige. Hvad der så sker derefter i det svenske banksystem, vidste de forståeligt nok ikke.

Björnlanda Kile

Det lykkedes mig dog at berolige Frederik og efter en kort køretur kørte vi ind på marinaen Björnlanda Kile. Det var et imponerende syn af utallige master og bådbroer. Jeg har aldrig i mit liv set så stor en marina. Til gengæld var der stort set ingen mennesker eller nogen aktivitet at spore. Fredrik fortalte, at det ikke var lykkedes for ham at komme i kontakt med en havnefoged. Det undrede mig, da havnen er så enorm som den er.

Båden

Båden lå på en af de fjerneste broer. Den var meget flot, når man tager i betragtning, at den jo var næsten 40 år gammel. Den ulykkelige historie bag båden var, at Fredriks svigerfar havde mistet sin kone for ca. ½ år siden. Derefter besluttede Leif som han hed - at købe båden og og få den klargjort til sommeren. Således var der anskaffet ny cockpittelt - nyt navigationsudstyr, ny varmeapparat, nyt toilet o.m.a.

På den måde stod vi med tilbudet om at kunne købe en pæn båd, med meget nyt og dyrt ekstraudstyr, som kunne overtages for relativt små midler. Sejlene var pæne og motoren startede med det samme. Den afgav en fin lysegrå røg sammen med kølevandet. Jeg var ikke i tvivl og for første gang i mange år undlod jeg at handle på prisen. Jeg turde simpelthen ikke, da den prisen allerede var den laveste på markedet overhovedet.

Fredrik blev meget lettet, da vi sagde, at vi ville købe den. Det fortalte mig, at jeg helt sikkert kunne have handlet på den. Men sådan er det jo. Vi var jo også glade. Nu havde vi en dejlig båd, som jeg oven i købet kunne ligge i.

En trist historie endte således med at give os en ny begyndelse og at fjerne en byrde fra Fredrik og familiens skuldre.

Ulempen ved at købe båden var naturligvis, at vi ikke havde kontakt til en tidligere ejer, der

kunne give os råd og vejledning, hvis der opstod problemer. Det skulle så også vise sig, at det var en bekymring, som viste sig velbegrundet.

Udfordringen

Fredrik kørte os til en lille købmand i området, hvor vi kunne proviantere. Da det var klaret, tog vi afsked med Fredrik ved båden. Han gav os en tilmed flaske hvidvin, som tak for handlen. Nu stod vi i Sverige med en båd vi ikke kendte og vi havde kun medbragt det allermost nødvendige, som skiftetøj, tandbørste og andre småting. Min forventning havde været, at vi kunne købe soveposer og andet, som vi måtte mangle på stedet. Men som sagt, var der ingen steder i nærheden, hvor vi kunne købe den slags ting. Vi havde ikke fundet noget tegn på butikker eller andet, så vi besluttede, at vi måtte tage afsted med det vi havde. Vi ville dog vente med at sejle til næste morgen, så havde vi i det mindste en hel dag til at nå til Læsø eller Frederikhavn

Tordenvej

Aften sluttede med et spektakulært tordenvej. Det kom aldrig hen over os, men få km. inde i landet kunne vi se og høre utallige lyn lyse op og brage løs. Det fik mig til at tænke tilbage på 2014, hvor jeg stod på altanen i vores dengang nye hus på Højvangen sammen med drengene. Det var en klar sommeraften i Assentoft og vi kunne se et tordenvej langt ude i det fjerne mod nord. Karl fotograferede lynene og lavede nogle flotte billeder. Det viste sig efterfølgende, at det tordenvej lå over netop Göteborg